

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 374/2015
21.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. З.В., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Т.Ч., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 397/12 од 02.06.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 186/14 од 20.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.В., адв. Т.Ч., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 397/12 од 02.06.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 186/14 од 20.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 397/12 од 02.06.2014. године, окр. З.В. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Сремској Митровици је пресудом Кж1 186/14 од 20.01.2015. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Т.Ч., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона - члан 438. став 1. тачка 9) и члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине или да укине другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је оптужба прекорачена тиме што је окривљеном стављено на терет да је предметно кривично дело извршио 13.01.2010. године, а оглашен је кривим за дело извршено 12.01.2010. године. Ту чињеницу првостепени суд је утврдио на основу исказа оштећене као и извештаја лекара у Дому здравља у И. У поменутом извештају лекара нису констатоване телесне повреде, па према захтеву, извештај лекара Дома здравља у И. представља доказ на коме није могла бити заснована судска одлука, што представља повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. На исте повреде закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на другој страни у ставу пет и шест дао разлоге које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.